

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Р4 У 77/2020
Дана 18.05.2020. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, судија Гордана Богдановић, на основу Годишњег распореда послова Управног суда за 2020. годину Су I-2 133/19-1 од 25.12.2019. године, поступајући по приговору подносиоца АА из ..., кога заступа Раде Затезало, адвокат из Ниша, ул. 7. јули бр. 10А, ради убрзавања поступка у предмету Управног суда II-18 У. 3594/18, применом члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), дана 18.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ приговор АА из ..., ради убрзавања поступка у предмету Управног суда II-18 У. 3594/18, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка.

Образложење

АА из ... је дана 03.03.2020. године, преко пуномоћника, поднео приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда II-18 У. 3594/18, у коме наводи да је тужбу Управном суду поднео дана 28.02.2018. године и да до дана подношења приговора по тужби није одлучено, иако се не ради о компликованом предмету за чије је решавање потребно дуже време. Сматра да му је повређено право на суђење у разумном року које је гарантовано одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року, одредбама Устава Републике Србије, као и одредбама Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, због чега предлаже да Управни суд усвоји приговор, утврди повреду права на суђење у разумном року и наложи поступајућем судији да предузме мере како би се што пре донела одлука по тужби. Потражује трошкове поступка за састав приговора у износу од 30.000,00 динара.

Увидом у спис предмета II-18 У. 3594/18 утврђено је да је АА из ..., преко пуномоћника, поднео тужбу Управном суду дана 28.02.2018. године, против тужене Градске општине Медијана, Ниш, због ћутања управе. У тужби је навео да се дана

22.12.2017. године обратио туженом органу са захтевом за издавање потврде о извршности решења Одбора за административна и мандатно имунитетска питања Скупштине општине ГО Медијана бр. 06-3/88-2017/03 од 23.10.2017. године, о ком није одлучено у законском року, па ни после улагања приговора од 11.01.2018. године и пожурнице од 14.02.2018. године. Поступајући судија је доставила изјашњење дана 18.05.2020. године, у коме је навела да је тужба достављена туженом на одговор и затражено је достављање списка предмета, па како списи нису достављени, нема услова за пресуђење.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Према члану 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (из 1950. уз додатне протоколе), коју је 2003. године ратификовала Државна заједница Србије и Црне Горе (“Службени лист СЦГ-Међународни уговори”, бр. 9/03), чији је сукцесор Република Србија, свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона. Пресуда се изриче јавно, али се штампа и јавност могу искључити из целог или из дела суђења у интересу морала, јавног реда или националне безбедности у демократском друштву, када то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота странака, или у мери која је, по мишљењу суда, нужно потребна у посебним околностима када би јавност могла да нашкоди интересима правде.

Према члану 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09) у управном спору суд одлучује на основу закона у разумном року, на подлози чињеница утврђених на усменој јавној расправи.

Према члану 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку, што укључује и извршни поступак, сваки учесник по закону којим се уређује ванпарнични поступак, а оштећени у кривичном поступку, приватни тужилац и оштећени као тужилац само ако су истакли имовинско-правни захтев.

Разумна дужина судског поступка представља оптимално време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца приговора за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца приговора.

Оцењујући чињенице и околности од значаја за доношење одлуке и

специфичности чињеничних и правних питања у предмету Управног суда П-18 У. 3594/18, понашање странака у поступку, поступање суда који води поступак, као и природу захтева, односно значај предмета спора за подносиоца, као и остале чиниоце који утичу на оцену дужине трајања управно-судског поступка, у смислу члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, уважавајући, при томе, судску праксу и критеријуме Уставног суда, међународних институција за заштиту људских права, као и Врховног касационог суда, Управни суд налази да је приговор неоснован. Наиме, Суд је у овој ствари имао у виду да период од подношења тужбе 28.02.2018. године до подношења приговора 03.03.2020. године, није пратила некативност суда, јер је у том периоду суд доставио тужбу туженом органу ради прибављања одговора и списка предмета, а целокупно трајање поступка не прелази оквире поступања у разумном року, при чему посебно треба имати у виду околност прописану чланом 177. Судског пословника ("Службени гласник РС" бр. 110/09...39/16) да су судије дужне да предмете решавају по редоследу њиховог пријема.

Управни суд је ценио наводе приговора, па је нашао да они не могу довести до другачије оцене суда у погледу повреде права на суђење у разумном року с обзиром на датум подношења тужбе, околност прописану чланом 177. Судског пословника ("Службени гласник РС" бр. 110/09...39/16) да су судије дужне да предмете решавају по редоследу њиховог пријема, као и околност да предмет није хитне природе и не захтева приоритетно одлучивање.

Одлуком Председника Републике Србије о проглашењу ванредног стања ("Службени гласник РС" бр. 29/20) проглашено је ванредно стање у Републици Србији од 15.3.2020. године. За време трајања ванредног стања Управни суд није био у могућности да спроводи редовни процес рада, будући да је Уредбом о мерама за време ванредног стања, Уредбом о организовању рада послодаваца за време ванредног стања ("Службени гласник РС" бр. 31/20), као и Препоруком Министарства правде Републике Србије за рад судова и јавних тужилаштава за време ванредног стања проглашеног 15. марта 2020. године број 112-01-557/2020-05 од 17.3.2020. године предвиђено обављање послова ван просторија послодавца (рад на даљину и рад од куће), на свим радним местима на којима је могуће организовати такав рад. Стога рок за одлучивање по приговору није могао да тече у овим ванредним околностима. Имајући у виду да је Одлуком о укидању ванредног стања ("Службени гласник РС" бр. 65/20) са даном 06.5.2020. године Управни суд успоставио редован процес рада од 11.5.2020. године, рокови прекинути ванредним стањем поново теку, па је одлука у конкретном случају донета у законском року.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у диспозитиву решења.

Суд је одбио, као неоснован, захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка, имајући у виду да је приговор ради убрзавања поступка одбијен, па је одлучио као у другом ставу диспозитива, на основу одредбе члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...87/18), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 25/82 и 48/88, "Службени гласник РС" бр. 46/95...6/15), на које упућује члан 7. став 3. Закона о

заштити права на суђење у разумном року.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.05.2020. године, P4 у 77/20

Лице овлашћено за поступање
по приговорима за убрзавање поступка
С у д и ј а
Гордана Богдановић,с.р.

Поука о правном средству:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема истог, председнику Врховног касационог суда, а преко председника овог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AM